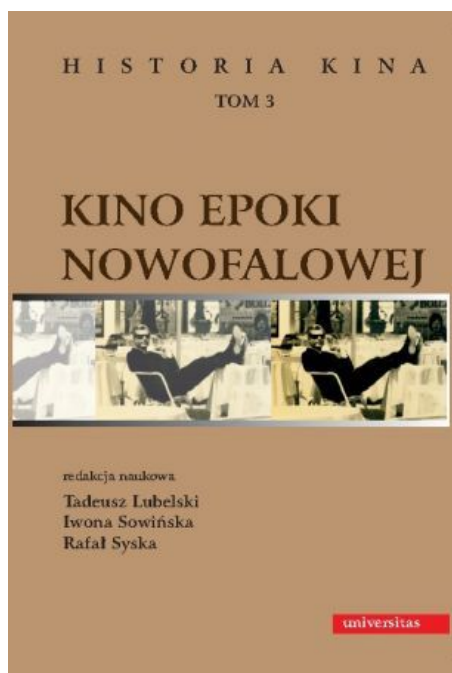

Kino epoki nowofalowej. Historia kina, tom 3 (cz.I i II)

Cena: 270,00 PLN

Opis słownikowy

Autor	Tadeusz Lubelski, Iwona Sowińska, Rafał Syska
Format	160x240
ISBN	97883-242-2662-7
Język	polski
Liczba stron	1500
Oprawa	Miękka
Rok wydania	2015
Wydawnictwo	Universitas

Opis produktu

Lata sześćdziesiąte i siedemdziesiąte XX wieku – dwie dekady stanowiące przedmiot projektu – przyniosły najwybitniejsze dokonania artystyczne w historii kina światowego. Niektóre z tych dokonań doczekały się już kompetentnych omówień w polskim piśmiennictwie filmoznawczym, jak monografie wielkich reżyserów - Federica Felliniego autorstwa Marii Kornatowskiej czy Ingmara Bergmana pióra Tadeusza Szczepańskiego, książka o kinie kontestacji Konrada Klejdy czy monografia francuskiej Nowej Fali autorstwa Tadeusza Lubelskiego. Brakowało jednak dotąd całościowego omówienia tej epoki dziejów kina, opartego na rzetelnej, ujednoczonej analizie historycznej; to właśnie cel projektu. Omówienie takie z jednej strony naświetla związki między poszczególnymi nurtami i zjawiskami kina narodowego, wskazuje wzajemne wpływy i przenikania, wyodrębnia cechy wspólne i fenomeny niepowtarzalne. Z drugiej strony, uwzględnia najświeższy stan badań i poddaje zjawiska filmowe próbie nowych, stosowanych dziś metodologii. Dwa pierwsze tomy zbiorowej „Historii kina”, przygotowywane przez wieloosobowy zespół autorów z inspiracji Instytutu Sztuk Audiowizualnych UJ i opublikowane w Wydawnictwie Universitas pod redakcją Tadeusza Lubelskiego, Iwony Sowińskiej i Rafała Syski (tom I „Kino nieme”, Kraków 2009; tom II „Kino klasyczne”, Kraków 2011), zapoczątkowały w naszym piśmiennictwie syntetyczne ujęcie dziejów kina światowego, domagające się kontynuacji. Przyjęcie obu pierwszych tomów upewnia o przydatności całego przedsięwzięcia (por. recenzje Magdaleny Kempnej-Pieniążek, „Polifoniczne Kino nieme”, „Kwartalnik Filmowy” 2010, nr 71-72 czy Jerzego Płażewskiego, „Ozdoba naszej biblioteki”, „Kino” 2012, nr 5), zarazem jednak skłania do lepszego opracowania tomów następnych. Wśród nich właśnie obecny tom trzeci, jako obejmujący najważniejszy pod względem artystycznym okres dziejów kina, wymagał szczególnej staranności i metodologicznego namysłu. Projekt potrzebuje jednolicie zdefiniowanego estetycznego backgroundu, jakim był przełom pomiędzy klasyczną a nowofalową epoką kina. O ile temat każdego z 32 rozdziałów i podrozdziałów z osobna doczekał się już w polskim piśmiennictwie filmoznawczym pełnego lub częściowego opracowania, o tyle syntetycznego opracowania całego okresu dotychczas nie podjęto. Zbliżoną funkcję pełniła jedynie autorska książka Andrzeja Wernera „Dekada filmu” (Warszawa 1997), mająca charakter krytycznofilmowego opracowania kina lat sześćdziesiątych XX wieku. Pora na nowoczesną naukową syntezę całego zjawiska, opartą na rzetelnej analizie historycznej i weryfikującą dotychczasowy stan wiedzy, określającą wpływ kina nowofalowego na przemianę zbiorowej mentalności w okresie granicznym między epoką nowoczesną a ponowoczesną.